செந்தமிழ்ச் செல்வி

திங்கள் வெளியீடு

சிலம்பு 15 தாது - புரட்டாசி 1936 பரல 2

பொருளடக்கம்

தமிழ்க்கலைச் சொல்லாக்கன் மாநாடு (முகப்புப்படம்)

திருவாசகம் உரை
மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை, பி. ஏ. நிஎ

தமிழ்நாட்டு மாணவர் கடமை
வித்துவான் பெ. கோவிந்தன் சுங

தமிழ்மொழியில் சகர முதன்மொழி
துடிசைக்கிழார் அ. சிதம்பரனார் சுஙி

குறுந்தோகை உரை
வித்துவான் இரா. சிவ. சாம்பசிவன் எ0

வேண்பாவிற் புகழேந்தி
கா. பொ. இரத்தினம் எச

சர். ரிச்சார்டு ஆர்க்ரைட்
N. குழந்தைவேலன், பி. ஏ. எக

எந்நாட்டவர்க்கும் இறையே தென்னுடைய சிவன்
புதுவயல் அரு. சுப்பிரமணியம் அச

இளங்கோவும் பாவிகமும்
வித்துவான் S. ஆறுமுகமுதலியார், எம். ஏ., எல். டி. அள

வள்ளுவர் வன்சொல்
அ. சிதம்பரநாத செட்டியார், எம். ஏ. கூஉ

தமிழ்க்கலைச் சொல்லாக்கன் மாநாடு வரவேற்புரை
T. S. நடராச பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல். கூச

திரு. T. S. நடராச பிள்ளை உருவப்படம்

தமிழ்க்கலைச் சொல்லாக்கன் மாநாடு தலைமை யுரை
சுவாமி விபுலானந்தர் கூக

செய்திகளும் குறிப்புகளும் க0ங

மதிப்புரை க0ச

இணைப்பு :

தமிழ்த் தோற்றத் தேற்றம் (முற்றும்)

தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்கன் மாநாடு

103-பக்கம் பார்க்க.

(20—9—36)

திருவாசகம்

கோயிற்றிருப்பதிகம்

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
சங்கரா வார்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா வானந்தம் பெற்றே
னியாதுநீ பெற்றதொன் றென்பாற்
சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யெந்தையே யீசா வுடலிடங் கொண்டா
யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறே.

பதவுரை:—

எந்தையே—எமது தந்தையே

ஈசா—என்னை ஆளுமிறைவனே

உடலிடங் கொண்டாய்—என் உடல்களை உனது திருமேனியாகக் கொண்டவனே

சிந்தை கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்—(என் உடல்களை நீ திருமேனியாகக் கொண்டதுமல்லாமல்) எனது உள்ளத்தையும் நீ இருக்கும் வீடாகக்கொண்டு அதில் எப்பொழுதும் வீற்றிருக்கிற எமது தலைவனே

திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே—(என்பொருட்டு) நீ எனது உடலிலும் உள்ளத்திலும் வீற்றிருப்பதல்லாமல் (எல்லா மக்கள்

பொருட்டும்) திருப்பெருந்துறையிலும் கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்கின்றவனே

தந்தது உன்தன்னை—(நீயும் நானும் பண்ட மாற்றுச் செய்ததில்) நீ எனக்குக் கொடுத்தது உனது மெய்யறிவை (சிவபோதத்தை)

கொண்டது என்தன்னை—(நீ என்னிடம் பெற்றுக்கொண்டது) எனது உயிரறிவை (சிவபோதத்தை)

அந்தம் ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்—(இவ்வாறு நாம் பண்ட மாற்றுச் செய்ததன் பயனாக நான் உன்னிடமிருந்து பெற்ற மெய்யறிவினால்) முடியுமிடம் ஒன்றில்லாத பேரின்பம் பெற்றேன்

என்பால் நீ பெற்றது ஒன்று யாது—என்னிடமிருந்து உயிரறிவால் நீ பெற்ற தொருபொருள் யாது? (ஒன்று மில்லை என்றபடி)

சங்கரா—சங்கரனே

சதுரர் யார் கொல்—நம்மிருவரில் சமர்த்தன் யார்? (என்னிடத்தி லொருபயனும் பெறுத நீயா? அல்லது உன்னிடத்திலிருந்து எல் லாப் பயன்களுக்கும் மேலாகிய பெரும்பயன் பெற்ற நானா? நீயே சொல்லாய்!)

யான் இதற்கிலன் ஓர் கைம்மாறு—இங்ஙனம் நீ எனக்குப் பேரின்பங் கொடுத்ததற்குப் பதிலாக யான் செய்யுஞ் செயலொன்றுமில்லை.

விளக்கவுரை :—

எந்தையே—அடிகள் தமக்குச் சிவபெருமான் பேரின்பமளித்தது உயிர்த்தந்தை என்னும் கேண்மைபற்றி என்பதைக் குறிப்பிப் பார் முதற்கண் 'எந்தையே' என்றார். எம் + தந்தை = எந்தை. தமக்கு மாத்திரமன்றிப் பருவம் வந்த அடியார்களுக்கெல்லாம் அவ்வாறு பேரின்பம் அளித்தலின் அவர்களையும் தம்மோடு சேர்த்து 'எந்தையே' என்றார். பின்வரும் 'எம்பெருமான்' என்ப தற்கும் இந்தக் கருத்தைக் கொள்க

ஈசா—ஈசன் என்ற வடமொழிச்சொல் ஆளுகிறவன் என்று பொருள்படும். சிவபெருமான் திருப்பெருந்துறைக்கு வந்து தம்மை ஆண்டருளினதைக் குறிப்பிப்பார் 'ஈசா' என்றார்.

உடல் இடம் கொண்டாய்—உடல் என்ற சொல், சாதி ஒருமையாய்ப் பரு உடல், நுண்ணுடல், காரண உடல் ஆகிய மூன்று உடல்களை யுங்குறிக்கிறது. ஐம்பூதத்தத்துவங்களாலாகிய உடல்களை உபாதி

களாகக் கொண்டிருக்கிற உயிரானது தத்துவங்களிடத்து இரு வினைகளைச் செய்து அதுவதுவாய்ச் சேராது உடற்பிணிப் பினின்று நீங்கிய பருவத்தில் அத்தத்துவங்களெல்லாம் தூவெளி (ஞானாகாசம்) அருளொளியிலடங்கி நிற்கும்பொழுது சிவபெரு மான் அவற்றைத் தனது திருமேனியாகக்கொள்கிறான் என்ற கருத்தை அடிகள் 'உடலிடங்கொண்டாய்' என்றதனாற் கூறி னார். இங்ஙனம் சிவபெருமான் அடிகளுடைய உடலை இடமாகக் கொண்டது அடிகள் மலநீங்கப்பெற்று ஒளிவிளக்க முடையராய் உடற்பற்றினின்றும் பொருட்பற்றினின்றும் நீங்கிச் சிவபெரு மானது சத்துத் தன்மையைச் சார்ந்திருத்தலைக் குறிக்கிறது.

சிந்தை கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்—மலப்பிணிப்பினின்று நீங்கிய உயிர்தானே, சிந்தை எனும்படி அதனோடொன்றியிருக் கிற சிந்தையானது சிவகரணத் தன்மை நீங்கிச் சிவகரணத் தன்மையடைந்து விளங்குதலால் அத்தூய சிந்தையில் சிவபெரு மான் எப்பொழுதும் நீங்காது விளங்கி வீற்றிருக்கின்றான் என்ற கருத்தைக் கூறுவார், அடிகள் ''சிந்தைகோயில் கொண்ட எம் பெருமான்'' என்றார். திருநாவுக்கரசு அடிகள் **திருவேகம்பம் திருக்குறுந்தொகை** 5-வது பாட்டில் ''சிந்தையுட் சிவமாய் நின்ற செம்மையோடு'' என்றும், **திருக்கைலாயத் திருத்தாண்டகம்** 7-வது 10-வது பாட்டுக்களில் முறையே ''என் சிந்தை நீங்கா இறைவா'' என்றும் ''என் சிந்தை கோயிலாகக் கொண்டாய்'' என்றும் கூறியருளினமை காண்க. சிவபெருமான் அடிகளது சிந்தையைக் கோயிலாகக்கொண்டது அடிகள் பசுத்துவம் நீங்கப் பெற்றுச் சிவத்துவ விளக்கமுடையவராய் உயிர்ப்பற்றினின்று நீங்கிச் சிவத்தினது சித்துத் தன்மையைச் சார்ந்திருத்தலைக் குறிக்கிறது. அடிகள் தழைத்த பத்து 7-வது பாட்டில் ''அன்றே யென்றருவியு முடலு முடைமை யெல்லாமுங் குன்றேயனையா யென்னை யாட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ'' என்று கூறியதனால், சிவபெருமான் அடிகளது சிந்தையைக் கோயிலா ககக்கொண்டது அவர் ஆவியைக் கொண்டதனாலும், உடலை இடமாகக்கொண்டது அவர் உடலைக்கொண்டதனாலும் பெறப் படுகின்றன. உடைமையைக் கொண்டது உடலைக் கொண்டதி லடங்கும். சிவபெருமானுக்கு உயிர் அடிமைப்பொருளாயும் உடலும் பொருளும் உடைமைப் பொருள்களாயும் எப்பொழுது மிருத்தலால் உயிரானது தான் மலப்பிணிப்பினின்று நீங்கி வீடு அடையும்பொருட்டு அவனாற் கொடுக்கப்பெற்ற உடல்

பொருள்களை அவனிட மொப்புவித்துத் தானும் தன்னுனைப்பி னின்று நீங்கிலனென்றி அவனிடத்து மீளா அடிமையாய்த் தாம் பின்கூறும் "அந்த மொன்றில்லா ஆனந்தம்" பெறுதல் முடியாது என்று தாம் உணர்ந்த உண்மையை மக்களுக்கு அறிவுறுத்தும் பொருட்டு அடிகள் "சிந்தை கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்" என்றும், 'உடலிடங்கொண்டாய்' என்றும் கூறினர். இந்த உண் மையையே அடிகள் இத்திருப்பதிகம் 5-வது பாட்டில் "சிறை பெருநீர்போ லென்சிந்தைவாய்ப் பாயுந் திருப்பெருந் துறை யுறை சிவனே" என்றும், "இறைவனே நீ யென்னுடலிடங் கொண்டாய்" என்றும் கூறியருளினர். "அவை (பாசங்கள்) உடைமை ஆளாம் நாமங்கு" என்று சிவஞானபோதம் இரண்டா வது சூத்திரம் ஈற்றுவெண்பாக் கூறும் பொருளையும் நோக்கி இவ் வுண்மையை நன்கு அறிக.

தந்தது உன்தன்னை கொண்டது என்தன்னை—'தந்தது', 'கொண் டது', இரண்டும் அஃறிணை ஒன்றன்பால் முன்னிலை இறந்த கால வினையாலணையும் பெயர்கள். தந்தது = தந்தபொருள்; கொண்டது = கொண்டபொருள். தன்—இரண்டும் அசைகள். மக்களிருவர் தத்தம் மிடத்துள்ள பொருளை ஒருவரோடொருவர் மாற்றிப் பயனடைதலாகிய உலக வழக்கில் வைத்து அடிகள் தமக்குச் சிவபெருமான் மெய்யறிவை (சிவபோதத்தை)த் தந் தருளியதையும், அம்மெய்யறிவைப் பெற்றதனால் தாம் தம் மிடத்து முன்னிருந்த தன்னறிவு (சீவபோதம்) முற்றும் நீங்கிய தையும் உருவகப்படுத்தி ஒதுவோருக்கு நகைச்சுவை பயக்கும் படி, "தந்தது உன்தன்னை" "கொண்டது என்றன்னை" என்று கூறினர். இதனால் சிவஞானபோதம் 10-ம் சூத்திரம் முதலதி காரணம் வெண்பாவில் "நானென வொன்று—இல்லென்று தானே எனும்வரைத் தன்னடிவைத் தில்லென்று தானுமிறை" என்று கூறப்பட்ட உண்மை இங்கே கூறப்பட்டது. அறிவு சிவனுக்கும் உயிர்க்கும் பொதுப்பொருளாயிருத்தலால் உன்னை என்பதற்கு உன் அறிவு (மெய்யறிவு) என்றும், என்னை என்ப தற்குத் தன்னறிவு (உயிரறிவு) என்றும் பொருள் உரைக்கப் பட்டது. இருவர்க்கும் அறிவு பொதுப்பொருளாயிருப்பினும் சிவன் அறிவு மலப்பிணிப்பில்லாது நிறைந்த அறிவாயும், உயிரி னுடைய அறிவு, மலப்பிணிப்புடைய குறைந்த அறிவாயுமிருத் தலால் உயிர் வீடடைதலுக்கு அது சிவனைச் சார்ந்து அவனோடு அத்துவிதமாய்க்கலந்து சிவனுடைய நிறைந்த அறிவைப் பெறுத

வின்றியமையாமை நன்கு தெளிவாகும். இதுபற்றியன்றே அடிகள் இத்திருப்பதிகம் 4-வது பாட்டில் "குணங்கடாமில்லா வின்பமே உன்னைக் குறுகினேற் கினியென்ன குறையே" என்று கூறினர்? உலகவழக்கில் பண்டமாறு மிருவரும் தத்தமிடத் துள்ள புறப்பொருளையே கொடுத்து மற்றொருவரிடத்துள்ள புறப்பொருளொன்றைப் பதிலாகப் பெற்றுப் பயனடைத லானும், சிவபெருமான் உயிரினிடத்துப் பெறத்தக்கதும் பெறு வதுமாகிய பொருளொன்றுமில்லை யாதலானும், உயிர் தன்னி டம் சிவனுக்குக் கொடுக்கும் பொருள் ஒன்றுமில்லாது அவனிட மிருந்து பெரும் பயனாகிய வீட்டின்பத்தை அடைதலானும் இப்பண்டமாற்று உவமை ஒருவாறு தான் ஏகதேச உவமை யாகவுங் கொள்ளத்தக்கது. கட்டு நிலையிலும், கட்டு நீங்கிய நிலையிலும் மலப்பிணிப்புக் குறைவுடைய உயிரானது எஞ்ஞான் றும் நீங்காத புகலிடமாயிருக்கிற சிவபெருமானை அடைந்து தான், முறையே சிற்றின்ப வாழ்வையும் பேரின்பவாழ்வையும் பெறுதற்கு உரியது என்ற கருத்து இதனாலே கூறப்பட்டது. சிவபெருமான் தன்னை உயிர்க்கு ஈதல் அவனது பேராற்றலையும் பேரருளையுங் குறிக்கின்றது. இவ்வுண்மையை உய்யவந்த தேவநாயனார் திருவுந்தியார் 6-வது பாட்டில் "நஞ்செயலற்றிந்த நாமற்றபின்னுதன் தன்செயரூனே யென்றுந்தீபற—தன்னையே தந்தானென் றுந்தீபற—" என்று கூறியருளினர்.

அந்தம் ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்—வீடுபெற்ற உயிர் சிவ பெருமானைச் சேருந்தோறும் பெருஞ்சிவபோகம் புதிதுபுதிதாய் வளர்ந்துகொண்டே இருத்தலால் அடிகள் 'அந்த மொன்றில்லா வானந்தம் பெற்றேன்' என்று தமது சிவானுபவத்தைக் கூறி யருளினர். இதனால் அடிகள் சிவத்தினது ஆனந்தத் தன்மை யைச் சார்தல் கூறப்பட்டது. 'உடலிடங்கொண்டாய்' என்றும், 'சிந்தையே கோயில் கொண்ட வெம்பெருமான்' என்றும் முறையே சத்துத்தன்மைக்கும் சித்துத்தன்மைக்கும் கூறின அடிகள் 'அந்தமொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்' என்று கூறியதை நோக்குக. இதனால் சிவனுக்கே உரிய ஆனந்தத் தன்மையை உயிர் அவனிடத்திலிருந்தே பெறல் வேண்டும் என்ற உண்மை கூறப்பட்டது.

என்பால் நீ பெற்றது ஒன்று யாது—ஒன்று = ஒரு பொருள். சிவபெரு மான் யாதொரு குறைவுமில்லாது நிறைந்த பொருளே (பரி பூரணப்பொருள்). உயிர் மலப்பிணிப்பினாலே குறைவுடைய

பொருள். சிவபெருமான் அடிகளிடத்துப் பெறத்தக்க பொருள் ஒன்றுமில்லை என்பது கருத்து.

சங்கரன்—இன்பஞ் செய்கிறவன். எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பஞ் செய்கிற வரம்பிலின்பமுடைய நீயே 'சதுரர் யார்' என்பதனை அறிந்து சொல்லுதற்குத் தக்கவன் என்பதைக் குறிப்பிப்பார் 'சங்கரா' என்று விளித்தார்.

சதுரர் யார் கொல்—உலகப்பற்றுடைய மக்கள் பண்டமாறுதல் செய்யுமிருவரில் யாவன் பெரும் பொருட்பய னடைகிறானே அவனையே சமர்த்தனாக எண்ணுகின்றார்கள். இக்கால உலகமித் தன்மையுடையதாய்த் துயருறுகின்றது. இந்த முறைமையில் வைத்து அடிகள் 'சதுரர் யார்கொல்' என்று நகைச்சுவைபடக் கூறுகின்றார். உண்மையில் யாவன் பொருட்பற்றில்லாது எல்லாப் பொருள்களையு மிழக்கின்றானே அவனே எல்லாப் பொருள்களையுமுடைய வாழ்வுச் சிறப்பை அடைகின்றான். இதுபற்றி ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் "நத்தம்போற் கேடுமுளதாகும் சாக்காடும்—வித்தகர்க் கல்லாலரிது" என்று கூறினார். யார் கொலோ என்பதில் கொல் ஐயப்பொருளை உணர்த்துகின்றது.

ஓ—அசை.

யான் இதற்கு ஓர் கைம்மாறு இலன்—அடிகள் தாம் சிவபெருமானிடத்துத் தம்முடைய உயிர் உடல் உடைமை எல்லாம் ஒப்புவித்து அவனை லாட்கொள்ளப் பெற்றபின், சிவபெருமான் தமக்குச் செய்த கைம்மாறில்லாத உதவிக்குப் பதிலாகக் கொடுப்பதற்கு ஒரு பொருளும் தம்மிடம் இல்லை என்பார் 'யானிதற்குக் கைமாறிலன் என்று கூறினார். ஓர் என்பது ஓர் எனக் குறுகின்றது. கைமாறே என்பதிலுள்ள ஏ—அசை.

இதனோடு அநுபோக இலக்கணம் கூறுகிற கோயிற்றிருப்பதிகம் பத்துப்பாட்டுக்களின் உரைகளும் முடிவுபெறுகின்றன. பிற பாட்டுக்களிற்போல இப்பாட்டினும் அடிகள் சிவபெருமானுடைய சத்து சித்து ஆநந்தம் ஆகிய மூன்று தன்மைகளையுஞ் சார்ந்து அவனோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்து வீடடைதலாகிய அநுபோக இலக்கணம் கூறுகின்றார்.

—மா. வே. நெல்லையப்பபிள்ளை

தமிழ்நாட்டு மாணவர் கடமை

[கொடுமுடி வித்துவான் பெ. கோவிந்தன் அவர்கள்]

முந்திவை கறையெழுந்து முகங்கழுவி முன்னின்று
தந்தைதா யரைவணங்கும் தமிழ்நாட்டு மாணவர்காள்!
வந்திறந்த முன்னோர்க்கும் வாழ்வோர்க்கும் தாயாகும்
செந்தமிழ்நற் கன்னிக்குச் செய்வீரோ தலைவணக்கம். 1

பக்கமிருந் துடையுடுத்துப் பார்த்துவக்குந் தாயருக்குத்
தக்கவுடை பின்னுதவுந் தமிழ்நாட்டு மாணவர்காள்!
தொக்கதுண்ணு லும்பண்ணுந் தோய்ந்தபா வுங்கொடுத்து
மிக்குதவுந் தமிழ்த்தாய்க்கு விளங்குகலை செய்வீரோ. 2

உவந்துகல்வி கேள்விகளால் உயர்விக்கும் பெற்றோரைத்
தவஞ்செய்தா ரென்பிக்குந் தமிழ்நாட்டு மாணவர்காள்!
சிவந்துரையா தடனிருந்து செல்வழியும் நல்லறிவும்
உவந்துரைக்குந் தமிழ்த்தாய்க்கிங் குயர்சிறப்புச் செய்வீரோ.

சுட்டாப்பல் பொருள்காட்டாச் சொற்பயிற்றுந் தாயருக்குத்
தட்டாது தொண்டுசெயுந் தமிழ்நாட்டு மாணவர்காள்!
எட்டாத பல்பொருளை எளியமொழி யால்விளக்க
முட்டாத தமிழ்த்தாய்க்கு முதல்தொண்டு செய்வீரோ. 4

உண்ணஅறு சுவையுணவும் உயரணியும் உதவியநுந்
தண்ணளித்தா யர்க்குதவுந் தமிழ்நாட்டு மாணவர்காள்!
எண்சுவையும் பலஅணியும் எடுக்குந்தோ றுங்கொடுக்கும்
வண்மைமிகுந் தமிழ்த்தாய்க்கு வலியபணி செய்வீரோ. 5